

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ
10/7/2017

ΝΙΚΗ ΤΗΣ ΓΣΕΕ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΩΣΗ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΑΠΟ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΗΣ

Ενέργεια σημαντικής πολιτικής και νομικής αξίας αποτελεί το Ψήφισμα της Επιτροπής Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης, μετά την Συλλογική Προσφυγή που είχε ασκήσει η ΓΣΕΕ στο Συμβούλιο της Ευρώπης και συγκεκριμένα στο αρμόδιο διεθνές ελεγκτικό όργανο, την Ευρωπαϊκή Επιτροπή Κοινωνικών Δικαιωμάτων. Η Συλλογική Προσφυγή της ΓΣΕΕ ασκήθηκε το 2014, επικαιροποιήθηκε το 2016, ενώ λόγω του ιδιαίτερου ενδιαφέροντός της ζητήθηκε και παρουσιάσθηκε σε δημόσια ακρόαση ενώπιον του διεθνούς ελεγκτικού οργάνου τον Οκτώβριο του 2016.

Με την Απόφαση αυτή του Συμβουλίου Υπουργών και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Κοινωνικών Δικαιωμάτων διαπιστώνονται πολλαπλές, εκτεταμένες και επανειλημμένες παραβιάσεις του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη και των διεθνών υποχρεώσεων της Ελλάδας για την προστασία των δικαιωμάτων των εργαζομένων από σειρά νομοθετικών μέτρων της περιόδου 2010-2014, τα οποία είναι σε ισχύ μέχρι και σήμερα, ενώ παράλληλα αναφέρεται ότι η κατάσταση στην Ελλάδα απαιτεί επείγουσα προσοχή από όλα τα Κράτη Μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Το Συμβούλιο Υπουργών με το Ψήφισμά του καλεί την ελληνική Κυβέρνηση να συμμορφωθεί το συντομότερο και να άρει όλα τα νομοθετικά μέτρα που παραβιάζουν τον Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Χάρτη, όπως διαπίστωσε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή Κοινωνικών Δικαιωμάτων του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Αιχμή της Προσφυγής της ΓΣΕΕ αποτέλεσαν συγκεκριμένες νομοθετικές παρεμβάσεις και προβλέψεις, που αγνοώντας και παραβιάζοντας αλληπάλληλα το θεμελιώδες διεθνές κείμενο του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη για την προστασία των δικαιωμάτων των εργαζομένων, εκμηδένισαν το εισόδημά τους, αποδόμησαν τις εργασιακές σχέσεις και τα κοινωνικά κεκτημένα, υποβάθμισαν δραματικά το βιοτικό επίπεδο του λαού και διεύρυναν το κοινωνικό χάσμα. Με την Προσφυγή ζητήθηκε η εξέταση των διατάξεων που επέβαλαν τη μείωση του κατώτατου μισθού και τις δραματικές επιπτώσεις στο επίπεδο διαβίωσης των εργαζομένων, τη δυσμενέστερη μεταχείριση των νέων σε ηλικία εργαζομένων αλλά και τη διακινδύνευση των θέσεων εργασίας των μεγαλύτερων σε ηλικία εργαζομένων, την κατάλυση του συστήματος των συλλογικών συμβάσεων και την εξουδετέρωση του προστατευτικού ρόλου τους και την εμπέδωση των ατομικών συμβάσεων εργασίας, τις αυθαίρετες περικοπές μισθών στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, τις διαρκείς μειώσεις των συντάξεων, το πάγωμα/μείωση αποδοχών και την απαγόρευση σύναψης ΣΣΕ στις ΔΕΚΟ, την υπερενίσχυση του διευθυντικού δικαιώματος και την επιβολή ευέλικτων μορφών εργασίας, την αύξηση των απολύσεων και τις πολύμηνες καθυστερήσεις μισθών. Η Συνομοσπονδία με τη Νομική της Υπηρεσία και τη σημαντική υποστήριξη του Καθηγητή Εργατικού Δικαίου του ΑΠΘ κ. Άρι Καζάκου τεκμηρίωσε με αδιάσειστα στοιχεία, όπως και με τις μελέτες του ΙΝΕ ΓΣΕΕ, την προγραμματισμένη φτωχοποίηση της κοινωνίας, τη δραματική ποιοτική και ποσοτική επιδείνωση της θέσης της εργατικής τάξης στα επτά χρόνια εφαρμογής των μνημονίων και επιβολής διαδοχικών μέτρων, η οποία συνοδεύθηκε και από διαρκείς επεμβάσεις στο ρόλο και την παρέμβαση των συνδικάτων. Τονίστηκε ο μόνιμος και άνισος χαρακτήρας των αλληπάλληλων μνημονιακών μέτρων και ο μη αναστρέψιμος χαρακτήρας τους, που

καθιστούν όχι μόνο διαρκή αλλά και κατάφωρη την παραβίαση σειράς άρθρων του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη.

Στο αναλυτικό και εκτεταμένο κείμενο της Απόφασης που περιέχει την εξέταση των καταγγελιών της ΓΣΕΕ για την κατάφωρη παραβίαση του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη από σειρά αντεργατικών μνημονιακών μέτρων **διατυπώνονται βαρύνουσες επισημάνσεις για την απαράδεκτη κατάσταση των δικαιωμάτων των εργαζομένων στην Ελλάδα.**

Το ψήφισμα των Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης αποτελεί μια μνημειώδη καταδίκη όσων εμπνεύστηκαν και επέβαλαν στην Ελληνική Δημοκρατία τα μνημονιακά μέτρα που πλήττουν βάναυσα την εργασία και, γενικά, την αξιοπρέπεια των εργαζομένων. Κανένας δικαιολογητικός λόγος, καμιά δημοσιονομική κρίση και κρίση δημόσιου χρέους, καμιά πολιτική εσωτερικής υποτίμησης με τη μείωση των μισθών και στόχο τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας, καμιά εξαιρετική περίπτωση δεν μπορεί να δικαιολογήσει τη βαρβαρότητα των νομοθετικών μέτρων με θύματα τους εργαζομένους αλλά και την οικονομία στο σύνολό της, που διαπιστώνει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή Κοινωνικών Δικαιωμάτων. Η ανάγκη προστασίας της αξιοπρέπειας των εργαζομένων, μετά και την απόφαση της Επιτροπής, καθιστά επιτακτική την άρση/κατάργηση όλων των νομοθετικών μέτρων που παραβιάζουν τον Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Χάρτη. Η Απόφαση ορθώνει συγχρόνως ένα τείχος προστασίας των εργαζομένων έναντι της απειλής επιβολής και νέων αντεργατικών μέτρων.

Πέραν από τη μεγάλη πολιτική της σημασία, η Απόφαση αυτή αποτελεί ένα πολύ χρήσιμο εργαλείο, που προσφέρεται για αξιοποίηση ενώπιον των ελληνικών και των διεθνών δικαστηρίων, για τους κοινωνικούς αγώνες που διεξάγονται με τα μέσα του δικαίου, εναντίον όλων των εμπλεκόμενων μερών.

Μετά την ιστορική αυτή απόφαση του Συμβουλίου της Ευρώπης, που ακολουθεί τις αποφάσεις της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας και την απόφαση 2307/2014 του Συμβουλίου της Επικρατείας, δικαιώνεται η αδιάκοπη και επίμονη προσπάθεια της ΓΣΕΕ για την ακύρωση των αντεργατικών μνημονιακών μέτρων και επιστρέφεται η λάσπη πίσω σε όσους προσπαθούν να συκοφαντήσουν τους αγώνες της.

Η ΓΣΕΕ, οι οργανώσεις μέλη της, τα πρωτοβάθμια σωματεία θα συνεχίσουν και θα εντείνουν τον αγώνα συνδικαλιστικά και νομικά **κατά των μνημονιακών μέτρων, που παρά τα όσα διαχρονικά εξαγγέλονται, βρίσκονται όλα ακόμα σε ισχύ.**

Καλούμε, για μια ακόμη φορά, το Υπουργείο Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης να προβεί άμεσα σε κατάργηση όλων των διατάξεων της νομοθεσίας που κρίθηκαν ότι παραβιάζουν και τον Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Χάρτη.

Πιστεύουμε ότι η ελληνική Δικαιοσύνη θα αξιοποιήσει το διεθνές αυτό νομολογιακό δεδομένο, θα αναγνωρίσει την παραβίαση του ελληνικού Συντάγματος και των θεμελιωδών Διεθνών Συμβάσεων για την προστασία των δικαιωμάτων των εργαζομένων, όπως του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη ακυρώνοντας τα μέτρα που θίγουν τα δικαιώματα και την αξιοπρέπεια των εργαζομένων.

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

1. Παραθέτουμε κρίσιμα σημεία της απόφασης επί της Συλλογικής Προσφυγής της ΓΣΕΕ (CC 111/2014) όπως αυτά αποτελούν μέρος του από 27/6/2017 Υπομνήματος της Συνομοσπονδίας προς την Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Πρόνοιας με την οποία ζητείται η άμεση κατάργηση των διατάξεων που κρίθηκε ότι παραβιάζουν τον Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Χάρτη.
2. Σημείωση: Το πλήρες κείμενο της Απόφαση επί της Συλλογικής Προσφυγής της ΓΣΕΕ, παρατίθεται στους παρακάτω συνδέσμους

<http://www.osetee.gr/uplds/File/2017/cc-111-2014-dmerits-en.pdf>

<http://hudoc.esc.coe.int/eng#%20>

**Προς
την Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης
και Κοινωνικής Αλληλεγγύης
κα Ε. Αχτσιόγλου**

**Κοινοποίηση:
Department of the European Social Charter – Collective Complaints
Directorate General of Human Rights and Rule of Law**

Θέμα: «Ανάκληση όλων των νομοθετικών ρυθμίσεων της τετραετίας 2010-2014 οι οποίες, σύμφωνα με την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Κοινωνικών Δικαιωμάτων του Συμβουλίου της Ευρώπης της 23^{ης} Μαρτίου 2017, παραβιάζουν τον Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Χάρτη (ΕΚΧ)»

Κυρία Υπουργέ,

Όπως γνωρίζετε, η ΓΣΕΕ κατέθεσε στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή Κοινωνικών Δικαιωμάτων του Συμβουλίου της Ευρώπης τη με αρ. 111/2014 προσφυγή της με την οποία ζητήσαμε να διαπιστωθεί ότι με σειρά νομοθετικών μέτρων έχουν λάβει χώρα από την Ελληνική Δημοκρατία επανειλημμένες παραβιάσεις του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη (Ε.Κ.Χ.) Επικεντρώσαμε την προσφυγή μας, στις πιο καίριες νομοθετικές παρεμβάσεις της περιόδου 2010-2014 στα εργασιακά του ιδιωτικού τομέα της οικονομίας, που περιλαμβάνει και τους φορείς και επιχειρήσεις που ανήκουν στον ευρύτερο δημόσιο τομέα και λειτουργούν με τις αρχές της ιδιωτικής οικονομίας, παρεμβάσεις που συνιστούν, εκτός όλων των άλλων, παραβίαση του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη (ΕΚΧ).

Η Επιτροπή με την απόφασή της, της 23^{ης} Μαρτίου 2017, κατέληξε όπως είναι γνωστό, στα εξής συμπεράσματα:

1) Ομόφωνα ότι παραβιάζεται το Άρθρο 1§2 του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη (δικαίωμα του εργαζομένου να κερδίζει τη ζωή του με εργασία που αναλαμβάνει ελεύθερα). Η Επιτροπή έκρινε ότι οι διατάξεις που προβλέπουν κατώτερο μισθό για τους εργαζόμενους κάτω των 25 ετών είναι ασύμβατες με το άρθρο 1§2 του Χάρτη. Παραπέμποντας μάλιστα στην απόφαση της ΓΕΝΟΠ –ΔΕΗ/ΑΔΕΔΥ κατά της Ελλάδας με αρ. 66/2011, επεσήμανε ότι η έκταση των μειώσεων των κατώτατων μισθών και ο τρόπος που αυτή εφαρμόζεται στους εργαζόμενους κάτω των 25 ετών είναι δυσανάλογος ακόμη και αν εκτιμηθεί στο πλαίσιο της κρατούσας οικονομικής κρίσης

2) Ομόφωνα ότι παραβιάζεται το Άρθρο 2§1 του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη (λογική διάρκεια ημερήσιας και εβδομαδιαίας εργασίας με σταδιακή μείωση της τελευταίας). Σύμφωνα με την απόφαση της Επιτροπής, για να θεωρηθεί ότι οι σχετικές με το χρόνο εργασίας ρυθμίσεις είναι σύμφωνες με τις απαιτήσεις του Χάρτη πρέπει ο ανώτατος χρόνος εργασίας να καθορίζεται στενά από ένα ακριβές νομικό πλαίσιο, ώστε να περιορίζεται το εύρος που καταλείπεται σε εργαζόμενους και εργοδότες να τροποποιήσουν με συλλογικές συμβάσεις το χρόνο εργασίας. Στην περίπτωση της Ελλάδας ο νόμος δεν καθορίζει τα περιθώρια που διαθέτουν οι διαπραγματευόμενες πλευρές. Μετά δε την κατάλυση του συστήματος των συλλογικών διαπραγματεύσεων δεν υπάρχουν προβλέψεις ότι οι επόμενες συλλογικές συμβάσεις με τους εκάστοτε εργοδότες θα καθορίζουν κάποιον ανώτατο χρόνο

εργασίας ενώ δεν υπάρχουν ούτε συγκεκριμένες εγγυήσεις για την εφαρμογή αυτών των συμφωνιών.

Κατά συνέπεια η Επιτροπή έκρινε ότι η κατάσταση των εργαζομένων σχετικά με το χρόνο εργασίας συνιστά παράβαση του Άρθρου 2§1 του Χάρτη εξ αιτίας των υπερβολικών επιτρεπόμενων ορίων εβδομαδιαίας εργασίας και της έλλειψης επαρκών εγγυήσεων για τις συλλογικές διαπραγματεύσεις (του πλαισίου εντός του οποίου αυτές θα κινηθούν).

3) Ομόφωνα ότι παραβιάζεται το Άρθρο 4§1 του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη (δικαίωμα για αμοιβή ικανή να εξασφαλίζει στους εργαζομένους και τις οικογένειές τους ένα αξιοπρεπές επίπεδο διαβίωσης). Με βάση το ότι δεν υπάρχει εγγύηση δίκαιης αμοιβής, η μείωση του κατώτατου μισθού για ηλικίες κάτω των 25 είναι δυσανάλογη και συνιστά διάκριση με βάση την ηλικία.

Η Επιτροπή αποφάνθηκε, ειδικότερα, ότι για να θεωρηθεί δίκαιη η αμοιβή κατά το Άρθρο 4§1 του Χάρτη, ο κατώτατος μισθός δε πρέπει να ανέρχεται σε ποσοστό κάτω από το 60% του μέσου μισθού. Η Επιτροπή κατέληξε ότι ο νομοθετημένος κατώτατος μισθός και ο κατώτατος μισθός για ηλικίες κάτω των 25, όπως ορίστηκαν από την Π.Υ.Σ. 6/2012 και τον Ν. 4093/2012, είναι απρόσφοροι και ότι παραβιάζουν τη δίκαιη αμοιβή, όπως αυτή ορίζεται από το Άρθρο 4§1 του Χάρτη. Επιπλέον η Επιτροπή έκρινε ότι η μειωμένες αυξήσεις λόγω αρχαιότητας στους κατώτατους μισθούς ηλικιών άνω των 25 που είναι μακροχρόνια άνεργοι (Παράγραφος ΙΑ, Υποπαράγραφος ΙΑ.7 ν. 4254/2014) περιέχει ένα στοιχείο διάκρισης που επιδεινώνει τη κατάσταση για αυτή την ομάδα εργαζομένων.

Συνεπώς η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι υπάρχει παράβαση του Άρθρου 4§1 του Χάρτη, αφού δεν υπάρχει εγγύηση κατώτατης αμοιβής.

Η Επιτροπή παρατήρησε ακόμη ότι η κατάσταση σχετικά με τον κατώτατο μισθό για ηλικίες κάτω των 25 δεν έχει διορθωθεί (μετά την απόφαση ΓΕΝΟΠ –ΔΕΗ/ΑΔΕΔΥ κατά της Ελλάδας με αρ. 66/2011), για αυτό και επανέλαβε ότι το μέγεθος των μειώσεων του κατώτατου μισθού και ο τρόπος που αυτές εφαρμόζονται σε όλους τους εργαζόμενους κάτω των 25 είναι δυσανάλογα ως προς το σκοπό (της αντιμετώπισης της κρίσης) και συνιστά διάκριση λόγω ηλικίας.

Τα ελληνικά νομοθετικά μέτρα που ελέγχθηκαν από την Επιτροπή για τη συμβατότητά τους με τα Άρθρα 1§2, 2§1, 4§1 του ΕΚΧ είναι, μεταξύ άλλων, το άρθρο 31 ν. 4024/2011 για την κατάργηση των μισθολογικών όρων των σσε στον ευρύτερο δημόσιο τομέα κατά το μέρος που υπερβαίνουν τα καθοριζόμενα ανώτατα όρια και την επιβολή πλαφόν αποδοχών, το άρθρο 37 ν. 4024/2011 για τη σύναψη σσε από ενώσεις προσώπων σε όλες τις επιχειρήσεις όπου δεν υπάρχουν συνδικαλιστικές οργανώσεις, κατά προτεραιότητα και έναντι των κλαδικών οργανώσεων, καθώς και την αναστολή, όσο διαρκεί η εφαρμογή του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής, της αρχής της ευνοϊκότερης ρύθμισης σε περιπτώσεις συρροής επιχειρησιακής και κλαδικής συλλογικής σύμβασης εργασίας, πράγμα που συνεπάγεται την υπερίσχυση σε περίπτωση συρροής της δυσμενέστερης επιχειρησιακής σσε. Ελέγχθηκε ακόμη από την Επιτροπή το άρθρο 1 ΠΥΣ 6/2012 για τη μείωση του κατώτατου μισθού και ημερομισθίου της τότε ισχύουσας εθνικής γενικής σσε κατά 22% και 32% για τους νέους εργαζομένους ηλικίας μέχρι 25 ετών, όπως και το άρθρο 2 παρ. 2, 3 και 5, 5 παρ. 1,2 ΠΥΣ 6/2012, για την αναγκαστική λήξη σσε και διαιτητικών αποφάσεων και την κατάργηση της ρήτρας μονιμότητας και όλων των παρόμοιων ρητρών προστασίας των εργαζομένων από απολύσεις. Ελέγχθηκε ακόμη ο ν. 4093/2012 για τη θέσπιση νέου συστήματος καθορισμού του κατώτατου μισθού και ημερομισθίου από το ίδιο το κράτος καθώς επίσης και ο ν. 4254/2014 (Παράγραφος ΙΑ, Υποπαράγραφος ΙΑ.7) για τις διακρίσεις με βάση την ηλικία.

4) Ομόφωνα ότι παραβιάζεται το Άρθρο 4§4 του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη (δικαίωμα όλων των εργαζομένων για λογική προθεσμία προειδοποίησης σε περίπτωση τερματισμού της απασχόλησης). Η επιτροπή θεώρησε ότι υπάρχει παραβίαση του

άρθρου 4§4 του Χάρτη, λόγω έλλειψης περιόδων προειδοποίησης ή αποζημίωσης απόλυσης σε περίπτωση απόλυσης κατά τη δοκιμαστική περίοδο. Η Επιτροπή έλεγξε εδώ για τη συμβατότητά τους με το Άρθρο 4 παρ. 4 του Χάρτη εκτός από τα νομοθετήματα που αναφέρονται παραπάνω, το ν. 3899/2010 και το ν. 4093/2012. Με το άρθρο 17 παρ. 5 του ν. 3899/2010 ορίστηκε ότι «η απασχόληση με σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου λογίζεται ως απασχόληση δοκιμαστικής περιόδου για τους πρώτους δώδεκα μήνες», αντί των δύο μηνών που οριζόταν στο προϊσχύσαν δίκαιο. Ακολουθώντας με το ν. 4093/2012 ορίστηκε (Υποπ. ΙΑ.12 περ. 1) ότι *«η καταγγελία σύμβασης εργασίας ιδιωτικού υπαλλήλου με σχέση εργασίας αορίστου χρόνου διαρκείας πέραν των δώδεκα (12) μηνών δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί χωρίς προηγούμενη έγγραφη προειδοποίηση του εργοδότη...»*.

Η Επιτροπή εξετάζοντας τη με αρ. 65/2011 προσφυγή των συνδικαλιστικών οργανώσεων ΑΔΕΔΥ και ΓΕΝΟΠ ΔΕΗ κατά της Ελλάδας, είχε ερευνήσει το ζήτημα αν η επιμήκυνση της δοκιμαστικής περιόδου (εντός της οποίας η εργοδοτική καταγγελία είναι ελεύθερη) παραβιάζει το Χάρτη. Η Επιτροπή, όπως είναι γνωστό, ακολουθώντας τη νομολογία της αναφορικά με τη διάταξη αυτή έκρινε ότι η έννοια της δοκιμαστικής περιόδου δεν είναι ασύμβατη με τη χορήγηση της δυνατότητας στους εργοδότες να διαπιστώσουν την καταλληλότητα του προσωπικού που προσλαμβάνουν, αλλά δεν πρέπει να εφαρμόζεται με τέτοια ευρύτητα, ώστε να καθίστανται ανεφάρμοστες για τον εργαζόμενο οι εγγυήσεις που αφορούν την περίοδο προειδοποίησης και την αποζημίωση. **Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή επιβεβαίωσε την παραβίαση του Άρθρου 4 παρ. 4 του Χάρτη και έκρινε ότι το δικαίωμα σε εύλογο χρόνο προειδοποίησης σε περίπτωση λήξης της απασχόλησης εφαρμόζεται σε όλες τις κατηγορίες των εργαζομένων** ανεξάρτητα από το status ή το βαθμό τους, συμπεριλαμβανομένων αυτών που απασχολούνται σε μη τακτική βάση. Επίσης εφαρμόζεται κατά τη διάρκεια της δοκιμαστικής περιόδου. Η εθνική νομοθεσία θα πρέπει να είναι τόσο ευρεία, ώστε κανείς εργαζόμενος να μην μείνει απροστάτευτος. Ο κύριος λόγος του χρόνου προειδοποίησης είναι να δοθεί η δυνατότητα στον εργαζόμενο να έχει τον κατάλληλο χρόνο για εξεύρεση άλλης εργασίας πριν τη λήξη της τρέχουσας απασχόλησης του χωρίς να στερείται τις αποδοχές της εργασίας του. Στο πλαίσιο αυτό χρόνος προειδοποίησης μικρότερος του μήνα για προϋπηρεσία ενός έτους αντίκειται στο Χάρτη.

Η Επιτροπή επιβεβαίωσε τη συστηματική μη συμμόρφωση του Έλληνα νομοθέτη με τις υποχρεώσεις που απορρέουν από το Άρθρο 4 παρ. 4 του Χάρτη ιδίως από το γεγονός ότι **ο ν. 4093/2012 ψηφίστηκε μετά την έκδοση της παραπάνω απόφασης της Επιτροπής, που διαπίστωσε την ενλόγω παράβαση.**

5) Ομόφωνα ότι παραβιάζεται το Άρθρο 7§5 του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη (δικαίωμα των νεαρών εργαζομένων και των μαθητευομένων για δίκαιη αμοιβή), επειδή ο κατώτατος μισθός για ανηλίκους 15-18 ετών δεν είναι δίκαιος. Στο πλαίσιο ελέγχου των νομοθετημάτων που αναφέρονται παραπάνω, η Επιτροπή παρέπεμψε σε προηγούμενη απόφασή της (ΓΕΝΟΠ –ΔΕΗ/ΑΔΕΔΥ κατά της Ελλάδας με αρ. 65/2011) στην οποία έλεγξε ειδικότερα, τη συμβατότητα και του άρθρου 74 παρ. 9 ν. 3863/2010 με το Άρθρο 7 παρ. 5 του Χάρτη. Με το άρθρο 74 παρ. 9 ν. 3863/2010 ορίζεται ότι εργαζόμενοι από 15 έως 18 ετών μπορούν να συνάπτουν ειδικές συμβάσεις μαθητείας με εργοδότες με διάρκεια μέχρι ενός έτους για την απόκτηση δεξιοτήτων και με μισθό το 70% του κατώτατου ημερομισθίου ή μισθού της ΕΓΣΣΕ. Επιπλέον ορίζεται, μεταξύ άλλων, ότι τα πρόσωπα αυτά δεν υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής της εργατικής νομοθεσίας με εξαίρεση τις διατάξεις για την υγεία και την ασφάλεια.

Ο «δίκαιος και κατάλληλος» χαρακτήρας του μισθού, σύμφωνα με την Επιτροπή, εκτιμάται με βάση τη σύγκριση των αμοιβών των ανηλίκων εργαζομένων με τον αρχικό ή τον κατώτατο μισθό των ενηλίκων εργαζομένων. Σε κάθε περίπτωση ο μισθός αναφοράς/σύγκρισης (ενηλίκων) θα πρέπει να είναι αρκετός ώστε να καλύπτει τα

προβλεπόμενα από το Άρθρο 4§1 του Χάρτη. Εάν ο μισθός αναφοράς/σύγκρισης είναι πολύ χαμηλός τότε ο μισθός ανήλικου ακόμα και αν είναι σύμφωνος με τα ανώτερο ποσοστά δεν θεωρείται κατάλληλος.

Όταν ο κατώτατος μισθός πέφτει κάτω από τα θεσπισμένα όρια για ενήλικους εργαζόμενους, η Επιτροπή θεωρεί ότι αυτά τα επίπεδα αμοιβών δεν μπορούν να θεωρηθούν δίκαια ούτε σε συνάρτηση με την ερμηνεία του Άρθρου 7§5 του Χάρτη.

6) Ομόφωνα ότι παραβιάζεται το Άρθρο 7§7 του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη (δικαίωμα κανονικής άδειας με αποδοχές τουλάχιστον 3 εβδομάδων για εργαζομένους κάτω των 18 ετών). Η Επιτροπή εξέτασε τη συμβατότητα των άρθρου 1 της Π.Υ.Σ. 6/2012 και της Υποπαραγράφου ΙΑ. 11 του ν. 4093/2012 με το Άρθρο 7 παρ. 7 του Χάρτη, ενώ παρέπεμψε στην απόφασή της ΓΕΝΟΠ –ΔΕΗ/ΑΔΕΔΥ κατά της Ελλάδας με αρ. 65/2011, με την οποία έλεγξε τη συμβατότητα με το άρθρο 7 παρ. 7 του Χάρτη του άρθρου 74 παρ. 9 ν. 3863/2010,

7) Με 9 ψήφους υπέρ και 3 κατά ότι υπάρχει παράβαση του Πρόσθετου Πρωτοκόλλου του 1988 (δικαίωμα των εργαζομένων να συμμετέχουν στον καθορισμό και τη βελτίωση των όρων και των συνθηκών εργασίας και λήψη μέτρων από τα κράτη – μέλη για τη διασφάλιση αυτού του δικαιώματος). Η ασυμβατότητα εδώ με το Πρόσθετο Πρωτόκολλο αφορά τα άρθρα 31 και 37 ν. 4024/2011, τα άρθρα 1, 2 και 5 Π.Υ.Σ. 6/2012, την Υποπαρ. ΙΑ ν. 4093/2012 και τον ν. 4254/2014, για τις διατάξεις που αναφέρονται παραπάνω.

Η Επιτροπή αποφάνθηκε ότι το Άρθρο 3 του Πρόσθετου Πρωτοκόλλου του 1988 υποχρεώνει το κράτος να εγγυηθεί ότι υπάρχουν διαδικασίες άλλες και εκτός των Άρθρων 5 και 6, που αποσκοπούν στο να υπάρχει αποτελεσματική άσκηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων στον καθορισμό και τη βελτίωση των συνθηκών εργασίας. Η κατάργηση του προηγούμενου καθεστώτος συλλογικών διαπραγματεύσεων δεν προσφέρει μέτρα ισοδύναμα, ικανά να εγγυηθούν ότι αυτές οι υποχρεώσεις θα εκπληρωθούν. Γι' αυτό η Επιτροπή συμπέρανε ότι υπάρχει παράβαση του Άρθρου 3 του Πρόσθετου Πρωτοκόλλου του 1988.

Κυρία Υπουργέ,

Η από 23-3-2017 απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Κοινωνικών Δικαιωμάτων του Συμβουλίου της Ευρώπης, που εκδόθηκε μετά και την προφορική ακρόαση της ΓΣΕΕ και της Ελληνικής Κυβέρνησης, αποτελεί μια απερίφραστη καταδίκη των νομοθετικών μέτρων που παραβιάζουν τον Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Χάρτη, απόσταγμα της ευρωπαϊκής παράδοσης για την προστασία των κοινωνικών δικαιωμάτων. Η απόφαση συγχρόνως ορθώνει ένα τοίχο προστασίας των εργαζομένων έναντι της απειλής επιβολής και νέων αντεργατικών μέτρων.

Εκτιμώντας τη σφοδρότητα της οικονομικής κρίσης που υφίστανται οι Έλληνες, κυρίως οι εργαζόμενοι, η Επιτροπή έκρινε ότι οι παραβάσεις του Χάρτη του 1961 που ήρθαν στο φως έχουν ιδιαίτερη βαρύτητα λόγω

- α) του μεγάλου αριθμού των σχετικών ρυθμίσεων και των αποτελεσμάτων που αυτές οι ρυθμίσεις έχουν για τους εργαζόμενους
- β) του μεγάλου αριθμού θιγομένων πολιτών και
- γ) της συνέχισης κάποιων από τις παραβάσεις που διαπιστώθηκαν με προηγούμενες αποφάσεις της.

Είναι σαφές ότι κανένας δικαιολογητικός λόγος, καμιά δημοσιονομική κρίση και κρίση δημόσιου χρέους, καμιά πολιτική εσωτερικής υποτίμησης δια της μείωσης των μισθών με στόχο τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας, καμιά εξαιρετική περίπτωση δεν μπορεί να δικαιολογήσει τη βαρβαρότητα των νομοθετικών μέτρων με θύματα τους εργαζομένους αλλά

και την οικονομία στο σύνολό της, που διαπίστωσε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή Κοινωνικών Δικαιωμάτων.

Στο πλαίσιο αυτό, μετά και την απόφαση της Επιτροπής της 23^{ης} Μαρτίου 2017, είναι επιτακτική η κατάργηση όλων των παραπάνω νομοθετικών μέτρων, που πλήττουν βάναιυσα την εργασία και, γενικά, την αξιοπρέπεια των εργαζομένων και παραβιάζουν κατάφωρα τον Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Χάρτη.

Για τη ΓΣΕΕ

Ο Πρόεδρος

Ο Γεν. Γραμματέας

Γιάννης Παναγόπουλος

Νικόλαος Κιουτσούκης